

۵۲

پنجاه و دو رسم بنا هم بودن

محمدرضا عابدی
استاد دانشگاه اصفهان

راضیه ایزدی
استادارموسسه آملی علی مستغان

* . فهرست

رسم اول: زوج شدن	۱۰
رسم دوم: توجه	۱۴
رسم سوم: کنجکاوی	۱۸
رسم چهارم: مسئولیت پذیری	۲۱
رسم پنجم: وفاداری	۲۶
رسم ششم: عشق	۳۱
رسم هفتم: ارزش گذاری	۳۶
رسم هشتم: حساس شدن	۴۲
رسم نهم: شور و هیجان	۴۶
رسم دهم: خود انضباطی	۵۰
رسم یازدهم: تعادل	۵۵
رسم دوازدهم: عبور	۵۹
رسم سیزدهم: تأیید	۶۴
رسم چهاردهم: یکی شدن	۶۸
رسم پانزدهم: ابراز نیاز	۷۲
رسم شانزدهم: شنیدن	۷۶
رسم هفدهم: حل مسئله	۸۲
رسم هجدهم: طنین مثبت	۸۶
رسم نوزدهم: صبر	۹۰
رسم بیستم: در دسترس بودن	۹۴
رسم بیست و یکم: سادگی	۹۸
رسم بیست و دوم: انعطاف پذیری	۱۰۲
رسم بیست و سوم: پاسخ گویی	۱۰۷
رسم بیست و چهارم: اعتماد	۱۱۱
رسم بیست و پنجم: ابراز هیجان	۱۱۵

- ۱۱۹ . رسم بیست و هشتم: صمیمیت
- ۱۲۴ . رسم بیست و هفتم: حمایت و پشتیبانی
- ۱۲۹ . رسم بیست و هشتم: اعتباربخشی
- ۱۳۵ . رسم بیست و نهم: خدمت
- ۱۳۹ . رسم سی ام: استقلال
- ۱۴۴ . رسم سی و یکم: مهربانی
- ۱۴۹ . رسم سی و دوم: افتخارکردن
- ۱۵۳ . رسم سی و سوم: هم آهنگی
- ۱۵۸ . رسم سی و چهارم: اختصاص وقت
- ۱۶۲ . رسم سی و پنجم: احترام
- ۱۶۷ . رسم سی و ششم: همکاری
- ۱۷۱ . رسم سی و هفتم: آهستگی
- ۱۷۶ . رسم سی و هشتم: قدردانی
- ۱۸۲ . رسم سی و نهم: بخشش
- ۱۸۸ . رسم چهل و یکم: عدالت
- ۱۹۳ . رسم چهل و دوم: مراقبت
- ۱۹۹ . رسم چهل و سوم: صداقت
- ۲۰۴ . رسم چهل و چهارم: گفت و گو
- ۲۱۱ . رسم چهل و پنجم: مذاکره
- ۲۱۶ . رسم چهل و ششم: بالندگی
- ۲۲۱ . رسم چهل و هفتم: تماشا
- ۲۲۷ . رسم چهل و هشتم: سکوت
- ۲۳۳ . رسم چهل و نهم: آشتی
- ۲۳۸ . رسم پنجاه و یکم: تلفیق
- ۲۴۳ . رسم پنجاه و دوم: تربیت
- ۲۴۹ . رسم پنجاه و سوم: متانت
- ۲۵۳ . رسم پنجاه و چهارم: تفاهم

مقدمه نویسندگان

اگر زندگی زوجی خود و دیگران را به خوبی مشاهده کنیم، متوجه فعالیت‌های مشترکی می‌شویم که همه زوج‌های دنیا در سنتی‌ترین تا متمدن‌ترین جوامع، مشغول انجام آن هستند. چه فعالیت‌هایی در همه زندگی‌های زوجی در جریان است؟ اگر این فعالیت‌ها را که همه‌روزه انجام می‌شوند، دقیق‌تر مشاهده کنیم، می‌توانیم به واقعیتی دیگر پی ببریم و آن اینکه این فعالیت‌ها تداوم دارند و هر روز و هر زمان تکرار می‌شوند. باز اگر بررسی خود را دقیق‌تر و دقیق‌تر کنیم، متوجه می‌شویم این فعالیت‌ها نمی‌توانند انجام نشوند.

اگر از خود پرسیم چرا در زندگی زوجی، فعالیت‌های مشترکی وجود دارد که تداوم دارند و باید انجام شوند، ذهن ما در پاسخ می‌گوید: «خب، زندگی زوجی است و "رسم" زندگی زوجی این است.» این رسم از کجا آمده است؟ رسوم، قوانین نانوشته‌ای هستند که از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شوند و کارکرد دارند. به راستی، کارکرد رسم‌های موجود در زندگی زوجی چیست؟ والدین به‌منظور بهینه‌سازی زندگی زوجی فرزندان‌شان، گاهی به‌طور مستقیم، این رسوم را آموزش می‌دهند؛ ولی غافل از اینکه بچه‌ها، این رسوم را قبلاً در زندگی

زوجی والدین خود و دیگر زوج‌های دوروبر، مشاهده و کپی برداری کرده‌اند.

حال یک سؤال اختصاصی

در زندگی زوجی شما، چه رسم‌هایی را می‌شود شناسایی کرد؟ کارکرد این رسوم چیست؟ اگر بخواهید پنج رسم زندگی زوجی خودتان را نام ببرید، چه می‌گویید؟ اگر بخواهید پنج رسمی را نام ببرید که کارکرد مثبت داشته است، چه رسم‌هایی را معرفی می‌کنید؟ و بالعکس، اگر بخواهید یکی، دو رسم را نام ببرید که کارکرد منفی داشته است، چه می‌گویید؟

برخی از دختران و پسرانی که هنوز ازدواج نکرده‌اند، با مشاهده زندگی زوجی اطرافیان و مطالعه کتاب‌های مختلف، رسم‌هایی را با خود مرور می‌کنند و می‌گویند: «اگر من ازدواج کنم، زندگی متفاوت و حتماً بهتری خواهم داشت و چند رسم را به عنوان ستون‌های زندگی مشترک بنا می‌کنم تا زندگی زوجی بهتری را تجربه کنم.» آیا شما قبل از ازدواج، در فکر چنین رسم‌هایی بودید؟ و آیا این رسم‌ها اکنون در زندگی شما دیده می‌شود؟

فرض کنید زندگی زوجی شما ایدئال است. نترسید؛ فرض محال که محال نیست! فرض کنید همسران همانی است که می‌خواستید و واقعاً لایق و شایسته شماست؛ از این بهتر نمی‌شد! اکنون، شما چه رسم‌هایی را در زندگی زوجی بنا می‌کردید و سعی می‌نمودید با این رسم‌ها، زندگی مشترک را پیش ببرید؟!

یک سؤال دیگر

آیا رسم‌های موجود در زندگی زوجی‌تان، حاصل تلاشتان بوده یا خودبه‌خود ایجاد شده است؟!

و اما یک سؤال بسیار اساسی

واقعاً و اصالتاً در زندگی زوجی، بهتر است چه رسم‌هایی حاکم باشد و آیا ما با

این رسم‌ها آشنا هستیم؟

کتاب حاضر سعی در پاسخ‌دادن به سؤال آخر دارد. یعنی به احترام ۵۲ هفته سال، به معرفی ۵۲ رسم می‌پردازد که بنابر قاعده، لازم است در زندگی زوجی در جریان باشد تا بتواند زندگی زوجی را از زندگی فردی متمایز کند. شاید شما مایل به گسترش این رسوم در زندگی زوجی خود نباشید یا شاید از ۵۲ رسم، تنها به دو رسم آن معتقد باشید؛ ولی ما دو پیشنهاد در این زمینه داریم:

اول: همه ۵۲ رسم را ببینید. شاید ذهنتان رسم‌های دیگری را ایجاد کند و شاید هم تعدادی از رسم‌های مطرح شده را تأیید نماید.

دوم: با توجه به عنوان رسم‌ها و قضاوت ظاهری درباره آن‌ها، از کتاب عبور نکنید، بلکه سعی کنید هرگاه عنوانی را می‌بینید، کل متن مربوط به آن را بخوانید. شاید آنچه در متن آمده است، دقیقاً مشابه آن چیزی نباشد که عنوان القا می‌کند.

اما یک تمنا

ما معمولاً موقع مواجهه با هر نوشته، کتاب یا هر سخن دیگری ممکن است دو نوع برخورد داشته باشیم: ۱. برخورد قضاوت‌کننده و حق به جانب؛ ۲. برخورد یادگیرنده و کنجکاوانه. در برخورد اول، ما حالت تدافعی داریم و در برخورد دوم، حالت پذیرا. در حالت اول، فکر می‌کنیم همه چیز را می‌دانیم و در حالت دوم، برای ندانستن، ارزش قائلیم. در حالت اول، فقط دیدگاه خودمان را محور قرار می‌دهیم و در حالت دوم، سعی می‌کنیم دیدگاه‌های دیگر را هم ببینیم. در حالت اول، روی صندلی قاضی می‌نشینیم و در حالت دوم، روی صندلی محقق. تمنای ما این است: اگر ممکن است، در موقع مطالعه کتاب، روی صندلی دوم بنشینید و همین که خواستید تغییر صندلی دهید، مطالعه کتاب را موقتاً کنار بگذارید و بعد که توانستید روی صندلی دوم بنشینید، ادامه دهید.

و یک هشدار

موقع مطالعه کتاب ممکن است ذهن با شما همکاری نکند و سؤالات مختلفی بپرسد: «اصلاً این کتاب به چه درد می خورد؟»، «آیا نویسندگان خودشان این رسم ها را رعایت می کنند؟»، «آیا همسر من خودش را مقید به پیروی از این رسم ها می کند؟»، «وقتی شروع می کنم که همسرم شروع کند»، «اصلاً زندگی ما کشش این رسوم را دارد؟» و... یادمان باشد در دام ذهنمان اسیر نشویم و برخلاف این همه سؤال بی جواب و اظهارنظرهای منطقی ذهن، باز هم در مقام یادگیرنده و نه قضاوت کننده، مسیر مطالعه را ادامه دهیم.

و در پایان، به رسم قدردانی، بر خود لازم می دانیم از زحمات تمام کسانی قدردانی کنیم که ما را در مسیر تألیف و انتشار کتاب یاری رساندند.

راضیه ایزدی

محمد رضا عابدی